

BULGARIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
BULGARE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
BÚLGARO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Направете коментар на **един** от следните откъси:

1. (a)

5 Всяка сутрин, в пек и студ, Рангел Маразов изминаваше повече от километър на отиване и връщане, за да си купи вестници. За пред комшии и познати Маразов разправяше, че така си прави разходката за здраве, макар че отеклите му крака и сърцето изнемогваха дори от това никакво натоварване. Само на съпругата си той довери причината, поради която се влачеше на сутрешните си екскурзии. Когато за пръв път застана, случайно, пред сергията с вестници, от прозорчето на дървената барака надникнаха любопитни очи и ласкав глас се разчупи в умиление:

- О-о, господин Маразов, какво да бъде?

10 - Познават ме още хората - с наслада въздишаше господин Маразов. - Перо като моето не се забравя! - и се заравяше в купчината папки с вестникарски изрезки - негови статии, репортажи, очерци, уж за да пише автобиографията си, а всъщност да ги препрочита и да злобее срещу днешната журналистика. . .

15 Стигнал беше до заместник главен редактор на столичен всекидневник, а често се явяваше и по телевизията. Случеше ли му се да върви пеш из града или да пътува с градския транспорт, навсякъде го следяха като знаменитост, а понякога го спираха непознати с въпроси и оплаквания, с молби. До оня момент, когато го извика новият главен редактор, бивше редакторче в кономическия отдел на вестника:

-- Нали разбираш, другарю Маразов, времената се промениха.

Промениха се внезапно и необратимо. Сега ни е необходима друг тип журналистика. Пък и Вие сте минали пенсионната възраст, заслужили сте си почивката и почитта.

25 Просташкото смесване на "ти" и "вие" издаваше леко притеснение, но лицето и гласът на новия "шеф" потвърждаваха окончателна присъда. Без дума Маразов напусна кабинета, заканвайки се да натрие носа на това парвеню. След няколко месеца той се заканваше на целия свят. Навсякъде го посрещаха с приветливо-гузни усмивки; колеги, та дори приятели (или които доскоро смяташе за такива) все мърмореха за разместванията на пластове, а когато му отпечатаха три-четири статии, направиха толкова и такива поправки, че да разбере: пуснали са ги от съжаление към него.

30 Постепенно Рангел Маразов изпадна в изолация. Никой не го канеше за интервю или разговор в медиите, никой не му поръчваше да напише нещо... За да предпази злобата си от унизително пренебрежение, Маразов почти не излизаше от къщи - дори съкооператорите, които по-рано се натискаха да са около него, едва-едва му кимваха, а седнеше ли с тях в "капанчето" до входа, го прекъсваха по средата на речите му. "Ще съжалявате всички" - казваше си той, но автобиографията му не беше прескочила първата си страница...

40 [Тази сутрин] с последна немощна крачка Маразов се добра до барачката и се вкопчи в сергията, но тя не издържа тежестта му и той се стовари на колене сред рой разхвърчали се вестници. От вратичката отзад изскочи продавачът, притича до Маразов и се наведе над него, почти допря лице до

45 неговото. По чорапи беше(сигурно вътре топлеше краката си на
електрическа печка), в ръка стискаше двата вестника, [които Маразов
винаги купуваше,] както винаги прилежно сгънати, калпакът му се беше
килнал и откриваше съчувствено изненадана физиономия.

50 Пред очите на Маразов се стелеше сивкава мъгла, а сред вълните ѝ
трептеше бледосиньо сияние, като на телевизионен екран, лицето на човека
го теглеше към хаоса на далечното минало.

-- Ти ли си? - прошепна той понеже не си спомняше името човека,
повтори: -- Ти ли си?

55 Преди цяла вечност двамата, току-що почнали кариерата си, бяха
работили няколко месеца на съседни бюра в телевизията. После уволниха
тоя за "идеологическа грешка" и оттогава нито се бяха виждали, нито се
бяха чували. "Унижените и оскърбените се надуват", помисли Рангел
Маразов, но не се натъжи. Чувстваше се млад, ужасно млад и пред него се
възправи бъдещето, изпълнено със слава и заслужена почивка.

(Георги Величков, "Сутрешни екскурзии", 1995)

1. (b)

БАБА

Тя е малка и бяла
и готова душа.
И домът ѝ е малък,
там се стига пеша.

5 Всяко нещо харесва,
все било за добре:
и на вуйчо адреса
в град на чуждо море,

10 и на дядо мустака
над корава яка
(той е млад и я чака
да вървят под ръка).

15 Сутрин бързо и драго
тя градина реди:
всяка тревка е блага*,
всяка пръст ще роди.

20 Тя е впрочем отдавна
под трева, под салкъм.
И каквото да става,
знам ѝ тайния сън:

дъх се топличко носи,
трепка лист, трепка звън –
то животът си свирка навън
с нейните кухи кости.

Екатерина Йосифова (“Нищо ново”, 2001)

* ‘Блага’ тук значи ‘добра.’